

flaaede for Tværbanen eller Straabanen, vil man ikke præjudicere en Længdebane, men at man i dette Tilfælde uden forøget Bekostning og uden at have tabt Noget ved Anlæget af Straabanen vil kunne give Længdebanen hvilken af de to Retninger man vil. Det, som man mener med Østfyst-Kjøbstadbanen, det er en saadan Bane, der gaaer heelt igjennem Kjøbstæderne paa Østfysten af Sjælland, og naar man anlægger Tværbanen eller Straabanen saaledes, at dens Retning fra Aarhus gaaer meget nær ind til Randers, saa har man der ved ikke blot tvunget en Længdebane til at gaae fra Randers til Aarhus, men ogsaa fra Aarhus til Horsens, og fra Horsens til et Punkt i Nærheden af Veile — thi, saavidt jeg har forstaaet det, har man med Østfyst-Kjøbstadbanen dog ikke meent, at Banen skulde gaae umiddelbart til Veile — og derfra til Kolding. Naar man derimod følger den anden af de her foreslaaede Linter, er det ikke givet, at Længdebanen skal gaae til Randers, eller nær ind til Aarhus, og derfra videre ind til Horsens, men den kan da gaae, i hvilken Retning det skal være. Jeg troer derfor, at det med god Feie kan siges, at den i Lovforslaget indeholdte Tværbane eller Straabane kan anlægges saaledes, at den ikke præjudicerer Spørgsmaalet om Længdebansens Retning.

Den ærede Taler, der først havde Ordet, efterat Loven i sin Heelhed var sat under Forhandling, nemlig den ærede Rigsdagsmand for Horsens (Lindahl), havde i Begyndelsen af sit Foredrag Banffelighed med at forstaae en Udtalelse af den høitagtede Indenrigsminister, og han kom til det Resultat, at man ikke skulde lægge Vægt paa denne Udtalelse, at man, som hiin holde Ridder uden Frygt og uden Lyde, skulde tage Sagen ganske ligefrem efter sit eget Hoved, man skulde hverken see til Høire eller Venstre, man skulde ikke bryde sig om, om man gik med Regjeringen eller mod Regjeringen — det var en aldeles ligegyldig Sag — men i Slutningen af sit Foredrag omtalte han en anden Udtalelse idag af den høitagtede Minister, nemlig den Øttring, som gik ud paa, at en Længdebane nødvendigviis maatte komme, naar først den nu vedtagne Straabane var an-

lagt og Ballum havde faaet en god Havn. Med Hensyn til denne Udtalelse erklærede den ærede Rigsdagsmand, at han vilde have lagt stor Vægt paa den, naar den var kommen tidligere, men nu var den kommen for seent, og derfor havde den ingen Betydning; men det synes mig, at den ærede Rigsdagsmand saaledes gjør sig skyldig i Modsigelse, naar han saaledes i Begyndelsen opfordrer Thinget til at gaae den lige Linie uden, at see til Høire eller Venstre, ganske efter sit eget Hoved, enten det kan vente Sagen fremmet af Regjeringen med god Villie, eller det skal skee ved Tvang, og han paa den anden Side beklager, at en saadan Betragtning fra Regjeringens Standpunkt kommer for seent. Derfor søgte den ærede Rigsdagsmand at opstille et Strømmebillede ved at anstille nogle finansielle Betragtninger. Han meente, at naar man her bevilligede en Udgift af 320,000 Rd. aarlig til en Tværbane, saa vilde det efter vor finansielle Stillings blive umuligt senere at yde noget Tilskud til en Længdebane. I disse Betragtninger kan jeg ikke være enig med den ærede Rigsdagsmand. For det Første skal jeg bemærke, hvad jeg dog iøvrigt ikke lægger særdeles Vægt paa, at det ikke er vist, at den her omhandlede Bane vil komme til at paasføre Staten en aarlig Udgift af den fulde Rentegaranti. Dette er tidligere yderligere blevet fremhævet af den ærede Rigsdagsmand for Maribo Amts 4de Valgkreds (Monrab) men jeg skal ikke videre ligge Vægt derpaa, men skal lade det staae hen; i saa Henseende gjælder det Samme som med Hensyn til den Sammenligning, som den ærede Rigsdagsmand for Hjørring Amts 2den Valgkreds (Fischer) anstillede mellem den projecterede Tværbane i Sjælland og den Kjøbenhavn-Korsørskke Jernbane, at alle saadanne Beregninger med Hensyn til Fremtiden virkelig ere temmelig usikre. Derimod skal jeg med Hensyn til de finansielle Betragtninger, hvormed den ærede Rigsdagsmand for Horsens synes at ville affrække Forsamlingen fra at stemme for Lovforslaget, tilslade mig at fremhæve enkelte andre Punkter. Jeg skal saaledes først bringe i Erindring, at om to eller tre Aar ville Udgifterne til Anlæget af de nye Hovedlandeveie, der i det